

מ.מ. העיר שנדמה לו ששנינו טועים - כלומר היהודים והערבים. "אתם נחפזים יותר מדי - הערבים סבורים שיעכבו לגמרי ההפתחות הארץ".

ושוב ראיתי שאנו נחקלים בקיר: אין האנגליש מבין מה בשבילנו הזמן. אמרתי לו: תאר בנפשך שחקרה מלחמה עולמית - אין הדבר נמנע ורחוק כל כך. אם נהיה מרובים בארץ - נוכל לעמוד ואולי גם נהיה מסעך לכם. כשניהיה מועטים - אנו עלולים להיכבש וגם לכם לא תצמח כל תועלת.

הוא לא השיב על הדברים - אך אין זאת אומרה שהוא הסכים להם. לבסוף ניגש אמרי. השאלה היא היסטורית, אמר. אלכסנדר מוקדון כבש את המזרח - ונוסעי הצלב ניסו לכבוש. אלכסנדר הצליח - נוסעי הצלב נכשלו. אלכסנדר הנחיל חרבות יוון למזרח - נוסעי הצלב היו ~~xxxxxxx~~ אפיוזורה. כניסת היהודים לארץ - זוהי חרבות אירופה במזרח. השאלה היא אם כאלכסנדר או כנוסעי הצלב.

רוב האורחים ברחו עוד לפני כך, חיים, סידבוטס, מ.מ. ואני היינו האחרונים - ובעת ויחצי הלכנו.

מהייתה הערב נחברר לי לכל הפחות שאין מ.מ. מהנגד למפרע, שידעו את העולם הערבי אינו דווקא דבר רע (אם כי אולי לא בכל דבר טוב), שהוא רחוק מאוד מטיפוסו של צנצנלור, שהוא *accisable*, ויותר קרוב מבחינה אנושית לטיפוסו של ווקופ (אם כי אולי נוסף ממנו מבחינה זו) - אולם בשאלה ה- *pace* חוששני שיהיו לנו אחו הצרות הרבילות שעם כל אנגלי, גם כשאנינו שונא.

- היתה ממסיבה זו לא לגמרי בלי סיפוק כל שהוא.

23.2.28

אחסול לפנות ערב נפגש חיים עם שקבורו ורק הבוקר שמעתי דו"ח. ש. הביע צערו (מחוך הנחה שחיים לא יוקיעהו) על הספר הלבן האחרון שהיה לא מוצלח. חיים אמר הוא נולד ברמא - לאחר ביקורו של הליפס בברלין. ש. הבטיח שלמרות הכל התכניה שהוא קבע בראשית נובמבר החקיים סוף סוף - ותקום מדינה יהודית. חיים שאל - איזו מדינה? ש. שאל מצדו -

בה יהיה אם היהודים ידחו את התכנית? חיים אמר - תצטרכו לשוב למנדט. ש. הרים את כתפתו... ש. התאונן על הממשלה - במדיניותה היא הוטכץ גם הערביט וגם היהודים לכונאים. אין הוא מעריך את הארצות הערביות - יש רק איש אחד שיש להחשב אתו וזהו אבן סעוד.

- אגב, אמרי סיפר אחמול עובדה מפחיעה (ובוודאי יש לו ידיעה פנימית) היה דו"ח אחד של הועדה מוכן בכתב וגם בדפוס - התמצית הייתה להרשות לא יותר מאלף עולים לחודש. אולם בסרט החלט לפרסם הדו"ח עלה בידי ק-ד "לשכנע" חבריו שהמתרון היחיד הוא חלוקה, אך מכיוון שהדו"ח כבר היה מוכן החליטו לא לבסלו, אלא לשנותו קצת ולהוסיף חלק ג', וכל עין בוחנת תוכל להכיר בנקל שמי ידים שונות במלאכת הדו"ח (כשרק קראתי הדו"ח היה נראה לי שנכתב לא ע"י איש אחד).

- אה"צ ערך קולט מסיבת-סע לכבודו של מק-מיכל ב"בית". כאן נפגשתי עם סיר א.ווילסון - גבה-קומה, רחב-גרם, מבנה-ענק, עם גבות ארוכות ומזדקרות, בה-צחוק עוקצת וצינית - ובקחות. א"י? אין א"י, יש דרום סוריה, אמרתי - בהיסטוריה האנושית יש רק "ארץ ישראל" - סוריה היא רק שם גיאוגרפי, ידוע למעטים. - "לא מבחינה הגזע, הלשון, ההרבות א"י וסוריה היא יחידה - סען - אפילו סוריה, השיבותי, אינה יחידה. שלטון וסכק אינו מגיע לא לדרום גבל דרוז, לא לצפון - נזירה, ובוודאי לא למערב - לבנון. - מה שאני מציע, אמר, היא לא מדינה יחידה אלא מדינות חברית של סוריה וא"י. מדינה יהודית, מדינה ערבית של א"י, לבנון, סוריה, אלכסנדריה, מדינה פדרלית - תחת אנגליה...

וצרפת? - צרפת צריכה ללכת.

- כשהיה מדינה יהודית, העירותי, נדון על הצעות מפין זה.

- היטלרו היהודים בארץ? שאל.

- איני יודע הרבה עמים הקשורים כל כך לארצם כיהודים, עניתי. קשרנו מגיע לשלוש אלפים שנה.

- אני מכיר יהודי עיראק. כשהייתי שם היו בעיראק יותר יהודים מאשר בא"י - הם לא רצו לשמוע על ציונות. הציונות רק תזיק לנו אמרו.

- כך אמרו יהודי גרמניה, עניתי, והעובדה היא שיהודי עיראק מרבים לבוא לארץ.

- הן אין בעיראק אנטישמיות - השתומם.

- לא רק ממחר האנטישמיות באים יהודים לארץ - אלא שזוהי ארצם.

- מאיזה זמן - שאל בלבלוב.

- אלפי שנים לפני היות אנגליה, עניתי.

- כן, סופק צרפתי אמר העם שיש לו זכרון גדול הוא עם גדול - טיים בצרפתית.

- במסיבה זו אמר לי ג'ימי שביוס ג' הבא יתקיים וויכוח על א"י לרגל

Supplementary statement בשביל הצבא וחמש מאות לירה בשביל הועדה. לא וויכוח כללי

על מדיניות א"י - אבל יוכלו להתווכח על הועדה.

- בטש בא אצלי מוסה חוסייני. עוד בפגישה במלדין לפני שבוא ביקש מסנו ראיון. קבעתי

לו פגישה ביום א' - אולם באותו יום הייתי סרוד ודחיתיו להיום. הוא החל בהרצאה על

הציוניות; שלושה סוגים (מרכז רוחני, מקלט לנרדפים, מדינה יהודית). לדבר הראשון

הערבים לא יתנגדו, הדבר השני הוא בלתי אפשרי - א"י לא תקלוט ששה מיליונים שויצמן

דבר עליהם. כמדינה היהודית הערבים ילחמו. מדינה יהודית. כמדינת הלבנון חשש רק

טען לאיכפריאליזם זר, וא"י יהודית תהווה תריז בין הארצות הערביות ותפריע לאיחודן.

י. על כן להגיע לידי הסכם על אחוז היהודים בארץ - האחוז יכל להיות רק שליש, אולם

לטען עזור ליהודים יקבלו עולים יהודים גם לסוריה, עיראק וסעודיה. לא כל הערבים

יטכימו אף לזאת - כי זוהי הכרת זכות יהודים בארץ, אבל אם היהודים יקבלו זאת יתכן

שגם המנהיגים הערבים יסכימו, אולם תנאי - סילוק כל שלטון זר, א"י תהיה מדינה עצמית

ערבית ואחר כך, כשהוקם מדרציה או קונפדרציה ערבית, תהיה חלק של המדרציה. מדרציה

זו הכלול לא רק ארצות ערב באסיה - אלא גם באפריקה הדרומית (מצרים, תוניס, אלגיר

וכו'). מהי הערובה שיתנהגו היטב עם המליש היהודי? ההיסטוריה הערבית. אף פעם לא

רדעו יהודים, ומה שקרה בארץ? זו היתה מלחמת מגן אולם אם יהיה הסכם - יחדלו הדברים,

ויהודים יהיו חפשים לפתח לטונס וכו'.

י. יהודים שמסכימים לכך. מגנס היה בבירות ונפגש עם נורי סעיד, גמאל והמופתי.

נורי הוכיח לו שאי אפשר שום הסכם אלא על יסוד של שליש יהודי, מגנס שוכנע והוא

לקח על עצמו לשכנע את הסוכנות היהודית.

ההצעה שהציע חיימסון וניו-קומב בלונדון ומגנס בירושלם - אינה ולא היה הצעת הערבים. הוא וסנים אמרו לניו-קומב שהערבים לא יסכימו אלא לשליש מכסיפוס, בהנאי שההסכם יהיה לתקופה מסוימת, ואם בסוף התקופה לא יהיה הסכם יותר - ישאר ההסכם הקיים בתקפו. מה שחיימסון הודיע במכתבו להנהלה כי הועד הערבי והמופתי הסכימו לנוסח של ניו-קומב הוא שקר, אף פעם לא הסכימו.

ההיו הערבים מסכימים לפני עשר שנים לשליש? לא, בשום אופן, המופתי לא מסכים עוד גם עכשיו. הוא עומד על שבעה אחוזים, כמו בסוף המלחמה.

האם ז"א שאח הסאר יסלחו מהארץ? לא, לא רוצים לשלח. ארבע מאות אלף זו עובדה, ויש לקבל את העובדה.

- ואם יהיו במדינה היהודית אם חוקם שני מיליונים - יקבלו את העובדה?

- יקבלו העובדה, אבל אם המדינה לא תוכל לקלוט יותר והיהודים ירצו אז לעשות הסכם עם הערבים - יעמדו הערבים על כך שאף יהודי אחד לא יכנס יותר.

אם תקום מדינה יהודית - ילחמו הערבים נגדה. - תכריזו מלחמה מבלי להתחשב עם אנגליה? אם לא נוכל להכריז מלחמה נארגן בויקוט, המדינה היהודית מוכרחה להיות אינדיסריאלית. אחרת לא תוכל לקלוט המונים, נכריז חרם על סחורותיה.

- ומה אםם עושים עכשיו, כשאין מדינה? כמובן שאנו נלחמים, מפני שאחם צאצאם נשענים על אנגליה ומפריעים לעצמאותנו.

- האין אחם סובלים יותר ממלחמה זו?

- במה? - כלום לא חרבה יפו ונבנתה תל-אביב? - יפו עוד תקום. - אבל בינתיים היא נחרבת? - כן, ואני הלא מציע שלום.

הסברתי לו מה זאת ציונות אצ ויעצחיו שלא יבזבז לחנם זמנו במו"ס לא עם יהודים שאין להם משקל בקרב העם היהודי ולא בחצרות שאיש לא ישמע להן.

- ובכן אין תקווה לשלום?

- אמרתי לו כיצד אני רואה אפשרות של ברית שני העמים - ע"י א"י יהודית קטורה למדרציה ערבית, אבל שעה סרס הגיעה, כי שום מנהיג ערבי, לא ישמע - עכשיו. אך

כשהקום מדינה יהודית וכוחנו יגדל - יבוא זמנה.

- בחור זה למד באזהר, ולפי דבריו הוא השייך היחיד במסגרת חסייני. הוא לומד עכשיו עברית. לפי דבריו הוא סוציאליסט - בין סוציאליזם וקומוניזם.
הוא רוצה שבמדינה הערבית תהיה ממשלה סוציאליסטית אבל הוא מודה שאין כל סיכוי לכך.
בקיץ ישוב לארץ.

- הדבר המעניין בשיחתו היה הסיפור על המו"ם בין מגנס ונורי. לא הגדתי לו שהדבר כבר ידוע לי.

- בגמר הסיחה הלכתי לשמוע הרצאתו של גרוויס על הנגב - בחברה האסימטרית. בהצגה היו יותר חידודים ממדע - אבל הייתה מענינת. חבצ מסירת הנגב ליהודים. אחריו דיבר ניו-קוטב - ואם כי לא היה לעניין מעין נגד הטלת גזע זר על ישוב מקומי, אבל התנגדות זו היא רק לארץ כולה, לא לנגב. מכיוון שהנגב אינו מיושב אינו רואה כל מניעה להעמידו לרשות היהודים, אבל אינו מבין למה ילכו שם היהודים. מוטב שיבואו לפתח רחבי האימפריה, שכן מסתמך יש אפשרות פי כמה גדולות מהנגב, והדבר יהיה גם לטובת היהודים הסובלים והם לטובת האימפריה... הנגב ידרוש אמצעים ענקיים והתוצאות תהיינה זעומות. אולם אם היהודים רוצים משום מה דווקא בנגב - אדרבא. כמעט שאין כאן ערכים ואין בכך משום קיומיות. (גם זו לטובה).

24.2.38

היום ראה אמש את וולטר. הוא מדוכא. פרעה החדש לא ידע את יוסף, ויש להתחיל כמעט מחדש. א.ב. החליט להסתלק בכלל מעבודה מדינית - עד בחירות חדשות, והוא כבר עכשיו קנה רצון. נוויל והלימכס הם ריאליסטים "סור-ריאליסטים". בניגוד לדעות הנפוצות - הלימכס הוא ציניק יקר ומחושב רק עם עובדות במרכז ענייני בריטניה עומד עכשיו ים הרימון והמזרח הקרוב. בקבינט יש ידיעות שטגנס ואחרים מחברי הנהלת הסוכנות מסכימים לסיקור יהודי - ובלבד שהחלוקה לא תצא לפועל. - כשהיית אמר שיש כמובן אנטי ציונים אבל הם אלה מועטים ואין להם שום ערך, ענה וולטר: אבל יש טלגרמות, והן עוסקות רוסס. העיקר אינו איך הדברים הם למעשה - אלא מה חושבים האנשים על הדברים.